

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ Α'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΠΟΡΟΝ (1).

Αρ. 112.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Διακηρύττει.

Η ΕΝ ΑΣΤΡΕΙ δευτέρα ἔθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, προνοοῦσα περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, ἐξέδωκε ψήφισμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐμελλε νὰ συγκαλεσθῆ μετὰ παρέλευσιν ῥητῆς ἐποχῆς, τρίτη τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεις (2).

Αἱ παρεμπροσθεῖς πολύτροποι μεταβολαὶ μόνις ἐσυγχώρησαν νὰ συναχθῶσιν οἱ διὰ τὴν τρίτην ἔθνικὴν Συνέλευσιν διορισθέντες Πληρεξούσιοι περὶ τὰς 6. Ἀπριλίου, ὅτε ἤρχισαν ἐν τάξει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, καὶ προέβαινον μετὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν καὶ ἀταραξίαν νοῦς εἰς τὴν σκέψιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ πτώσις τοῦ κραχῶνος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μεσολογγίου, ὅπου συνεθράυε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βαρβαρικῆς δυνάμεως, καὶ πολλὰ ἄλλα παρόντα καὶ ὁσονοῦπω ἐπαπειλούμενα δεινὰ, ἔδωκεν ἰσχυρὰν εἰς τὰ ὑπ' ἀρ. Δ'. Ε'. καὶ ΣΤ' ψηφίσματα τῆς τρίτης ἔθνικῆς Συνελεύσεως (3), διὰ τῶν ὁ-

(1) Ἴδε ἀρ. 80. τῆς Γε. ἢ Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος 1826, καὶ ἀρ. 232. τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου.

(2) Ἴδε Τομ. Β'. Σελ. 83—84.

(3) Ἴδε Τομ. Δ'. Σελ. 91. 92

ποιῶν ἀνεβλήθησαν πρὸς καιρὸν αἱ ἐργασίαι τῆς, καὶ ἐμπιστεύθη ἡ Διοίκησις τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εἰς δύο Ἐπιτροπὰς, τὴν μὲν Διοικητικὴν ὀνόμασθεισαν, τὴν δὲ Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως.

Οἱ συγκροτοῦντες λοιπὸν τὴν εἰρημένην Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. Ε΄ ψήφισμα, πρῶτον καὶ οὐσιωδέστατον χρέος μας νομίζομεν νὰ συγκαλέσωμεν τοὺς ἐκλελεγμένους Πληρεξουσίους τῆς τρίτης τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, διὰ νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας των, αἱ ὁποῖαι ἦτον σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῶσι μὲ τὴν ἀπαιτούμενην ἐντέλειαν καὶ ἡσυχίαν ἐν τῷ μέσῳ τούτων κινδύνων καὶ ταραχῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ περὶ των μεγάλων συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους σκέψεις πρέπει νὰ ἦναι μακρὰν παντὸς θορύβου, μακρὰν τῶν πολυταράχων φροντίδων τοῦ πολεμικοῦ σταδίου, διὰ νὰ μὴν ἀνακόπτονται ἢ ἀναβάλλωνται ἢ, τὸ χειρότερον, καταπαύωνται, ἐκρίθη ἀρμόδιος τόπος διὰ τὰς συνεδριάσεις ἡ νῆσος Πόρος, τῆς ὁποίας ἡ ἀσφάλεια, ἡ κεντρικὴ καὶ ἀπελλαγμένη πάσης ὀχληκῆς συρροῆς θέσις, θέλει συντρέξει πολὺ, εἰς τὸ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἐποχὴ ἡ διωρισμένη παρὰ τοῦ ψηφίσματος εἶναι τὸ τέλος τοῦ ἐρχομένου Σεπτεμβρίου μηνός· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἀπαιτοῦσι ταχυτέραν ἀντίληψιν, καὶ ὠριμωτέραν σκέψιν περὶ τοῦ μέλλοντος, προσδιορίζεται ἡ ἀρχὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως τὴν πρώτην τοῦ Σεπτεμβρίου, ὥστε πρέπει ἕως τέλη Αὐγούστου νὰ εἶναι συνηγμένοι εἰς Πόρον οἱ διωρισμένοι πληρεξούσιοι.

Ταῦτα κατὰ χρέος ἱερὸν διακηρύττομεν εἰς τὸ Πανελλήνιον, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Πληρεξούσιοι, γνωρίζοντες πόσον ἀναγκαιοτάτη εἶναι ἡ παρουσία των διὰ τὴν ταχεῖαν ἑναρξίν των ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, θέλουσιν σπουδάσει νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν διορισθέντα τόπον ἐντὸς τῆς διατεταγμένης ἐποχῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2. Αὐγούστου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Πανοῦτζος Νοταρᾶς

Βασίλειος Ν. Μπουτούρης

Σπυρ. Καλογερόπουλος

Γεώργιος Μπαύκουρης

Ἐμ. Εἰένος

Ν. Ρενιέρης

Ὁ Ἄρτης Πορφύριος

Ἀναστάσιος Λόντος

Γεώργιος Αἰνιᾶν

Ἀναγνώστης Κοπανίτζας

Χρῆστος Βλάσσης

Γεώργιος Δαρειώτης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

(Τ. Σ) Χ. Κλονάρης.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ Β'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ (1)

Ἀρ. 178.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Διακηρύττει.

ΤΡΙΑ ἔτη εἶχαν διατρέξει ἤδη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐνστρεῖς Συνελεύσεως, ὅταν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐσυγκάλεσε

(1) Ἴδε ἀρ. 95 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος 1826.